

Mnoho povyku kolem malého snížení daní

Snižování daní nám donedávna nic moc neříkalo. Doba však jde kupředu a voliči se o materialistické téma daní začínají zajímat. Politici hned zavěřili šanci a zanedlouho spatřily světlo světa hned tři různé návrhy na snížení daní z příjmů fyzických osob. Pracovně můžeme návrhy personifikovat jako Sobotkovu reformu, Jahnovu reformu a Tlustého rovnou daň. Každý návrh představuje jinou kombinaci změn daňových sazeb a pásem. Všechny návrhy jsou postaveny tak, že na žádné z reform nemá nikdo prodělat. Jádrem diskusí se tak stala otázka, které skupiny občanů na té které reformě více vydělají. Ve vzrušené debatě jaksi zaniklo, že částky, jež díky nim ušetříme, nestojí za řeč. Mnohem více než daň z příjmů totiž naše výdělky tíží odvody na sociální a zdravotní pojištění. S návrhem na jejich snížení však zatím nikdo nepřišel. Vlastně ano. Vláda nedávno schválila záměr (tedy nic závazného) tyto odvody v budoucích letech snižovat pro ty, kteří hodně vydělávají. Ale příští vláda si stejně bude dělat, co bude chtít, takže je to spíše plácnutí do vody. Největší šanci na realizaci tak má snížení daní podle Sobotky, kterým se v těchto dnech zabývá Poslanecká sněmovna a velice pravděpodobně návrh schválí. Nazývat to však reformou je přehnané. Jde o malé snížení daní především nízkých výdělků. I když, díky za ně. Výrazněji snižovat daně totiž nebude možné, dokud stát nezačne šetřit. Už teď stát každým rokem seká obrovské dluhy, a to je ekonomika v dobré kondici a je co zdaňovat. Z čeho bude stát žít, až dojde k ekonomickému oslabení, dnes nikdo neřeší.